

KAMPKRANT

In dit nummer:

Balansjeugd	1
Vertrek	1
Aankomst	1
Rondleiding	1
Wandeling	1
Verhaal	2
Smokkelspel	2

Interessante informatie:

- Ook Tim J kreeg gelukkig net op tijd zijn bagage
- Mike was ziek; maar kon gelukkig toch mee
- Ferrence komt met 1 kies minder thuis (hij maakt het goed— we hopen vannacht op de tandenfee)
- Alle jongen lopen momenteel met nagellak
- Juf Jessica slagroom vindt heerlijk
- Vera en Vicky vinden zelfs in dit Oord een paard
- Wandelen en kaartlezen is heel lastig—zelfs voor de jongens
- Juf Talitha kan wel kaartlezen en wandelen tegelijk
- Yamal mist niet alleen zijn moeder, maar ook zijn Blackberry

Balansjeugd in Wilhelminaoord...

Het was een feit. Al weken lang hebben de kinderen van Balans zich verheugd op een gezellig weekje met hun klasgenoten. Op de foto zien jullie dat het ook in Wilhelminaoord een flinke schok was dat wij op bezoek kwamen.

Vertrek

Om 9.00 uur stonden al veel kinderen van Balans klaar om de kinderen van groep 8 uit te zwaaien. De kinderen hadden al snel een plekje in de bus gevonden en konden niet wachten tot de bus op pad zou gaan. Er was een korte file, maar dat kon de pret niet deren. Het was een gezellige boel in de bus. Onderweg nog een keertje ge-

stopt op de nodige plasjes te doen.

In een half uurtje had iedereen zijn slaapplekje gevonden. Bedden werden opge maakt; gestreken kleren netjes opgehangen en plannen gesmeed om 's nachts over te lopen. De kortste routes werden vlot ontdekt. Ook het kampterrein werd spoedig ontdekt. Speelvelden werden uitgetroefd. Er werd druk gevolleybald, gevoetbald en gestruind.

Aankomst

We wisten niet of iedereen wel zijn eigen koffer zou vinden. Wat leek het even een rommeltje toen de bus geleeft werd. Maar de juffen van groep 8 hadden de wind er goed onder.

Rondleiding

Na de lunch kwam meneer Henk om ons te vertellen wat we allemaal mochten; en wat we allemaal niet mochten. Die meneer nam de helft van de groep mee om de kinderen te laten zien wat er allemaal op het terrein te vinden was. De andere helft ging met mevrouw Ien mee.

Ook zij wist van alles te vertellen. Prehistorische huisjes, levende plantjes die je kon eten, en groenten die vers verbouwd werden. De kinderen keken hun ogen uit; Meneer Henk gaf plantjes die naar pepermunt smaakten.

Wandeling

Om de tijd wat op te vullen had meneer Henk een leuk wandeltochtje voor ons. Zo zouden we naast het kampterrein ook meteen de omgeving verkennen. Het zou een klein stukje zijn; maar we hebben wel in de gaten dat kinderen uit Den Haag niet zo heel veel gewend zijn. En niet alleen de kinderen; ook de juf had flinke last na afloop (zie foto).

RARARA—welke juf is dit?

Diner

Een speciaal woordje mag toch wel even gericht worden aan meneer Mark. Die stond de hele dag te ploeteren in de keuken om voor 100 mensen een overheerlijk diner te bereiden. We kregen heerlijke gebakken aardappeltjes, verse salade, een schnitzeltje en sperziebonen. De kinderen smulden enorm. En als toetje konden we genieten van een heerlijke flafip met een toefje slagroom. En deze slagroom werd niet alleen gebruikt voor het

toetje. Stan en juf Jessica hebben ontdekt dat je er nog veel meer mee kunt doen dan toetjes versieren. Juf Jessica liep wel wat te krijsen dat Stan haar trui niet vies mocht maken; maar Stan heeft voor het eerst dit jaar niet naar zijn juf geluisterd.

(PRE)Historisch verhaal

Na het eten werden we in een oude boerderij verwacht. Daar had meneer Henk het vuur al aangemaakt. We pasten met z'n 100-en net aan in de boerderij en Henk begon een verhaal te vertellen over een jongen die 2 wolvewelpen heeft opgevoed. De kinderen luisteren een uur lang aandachtig naar zijn verhaal. Het vuur knetterde gezellig op de achtergrond.

SMOKKELSPEL

De vorige groepen hadden de buurman van het terrein al een klein beetje boos gemaakt. Dus eigenlijk mochten we na 10 uur niet meer naar buiten. Maar de kinderen van Balans konden perfect stil naar buiten zodat we toch nog een spannend spelletje in het bos konden doen. Op onze tenen liepen we naar een naastgelegen bos. Daar werden de meiden en de jongens gescheiden. Eerst mochten de meisjes het donkere bos in om zo stil mogelijk geld te smokkelen. Helaas waren de jongens uitstekende politieagenten zodat er veel geld onderschept werd. Helaas werd er toch wel hier en daar een gilletje gehoord. Het is ook wel logisch: in het donker is het toch wel spannend om gesnapt te kunnen worden. Na de strooptocht was het de beurt aan de jongens. Hier en daar werd er wat gestruikeld en werden er wat takjes gebroken; maar dat mocht de pret niet drukken. De kinderen bleven maar gaan! We kunnen terugkijken

op een heel gezellige eerste dag. De kinderen waren super gezellig. Het is nu 22.30 uur (grapje); en de kinderen liggen heerlijk op 2 oortjes te slapen.

